

Diputat, regidores, regidors, senyores i senyors, benvolguts conciutadans, bon dia i gràcies per assistir a celebrar plegats la Diada Nacional de Catalunya, la diada nacional del nostre país. Un país, una nació que ara mateix es troba en una cruïlla de vital importància per allò que serà el seu futur. El del país i el dels seus ciutadans. Perquè molt sovint cal recalcar l'evidència que són els ciutadans els qui fan un país, els que conformen les nacions, els estats, els propis municipis. No em cansaré mai de dir que la defensa de les persones és la que ens ha de portar a defensar el país.

Aquesta mateixa mitja nit ha començat una campanya electoral clau en tot el procés que està vivint Catalunya. És un procés llarg en el temps que palesa i posa damunt la taula totes les injustícies i desequilibris que pateix el nostre país en referència a l'Estat espanyol. Les solucions que hi aporten les opcions polítiques que hi participen són diferents, algunes de caire rupturista i d'altres de reformistes que aposten per la negociació. No cal que us digui que són totes legítimes i que totes apel·len a mostrar la pluralitat del país, la necessària diversitat que anima i conforma les democràcies. Les eleccions han de ser sempre el triomf de la política. I quan parlo de la política ho faig de la Política en majúscula, la política

que deslloriga desencontres i apama el futur. Necessitem més que mai d'aquesta política dialogant, perquè els reptes són majúsculs.

Des del meu punt de vista només hi ha una sortida que ens menarà a resoldre els conflictes que determinen el nostre país: la democràcia. Democràcia, democràcia i democràcia. I és en la democràcia que vull afermar el meu compromís. En la democràcia, en Palafrugell i en Catalunya. La Diada de 2011 ho deia amb aquestes paraules, les quals avui – i sempre – expliquen el meu sentit i el meu deure de ser a la política:

“Palafrugell i Catalunya. Dos noms que ens esperonen a no defallir, que ens emocionen, que són el nostre referent i la nostra raó de voler estar en política, d'aportar al col·lectiu al qual pertanyem el nostre gra de sorra, en forma de feina, idees i dedicació. Si avui sóc aquí, és perquè tinc ganes de dedicar tot allò que puc aportar a Palafrugell i a Catalunya. No en tingueu cap dubte.”

Doncs no; certament, no en tingueu cap dubte. Amb tots els matisos que vulgueu, amb totes les diferències que hi puguin haver, la meva passió per Catalunya i per Palafrugell corre paral·lela a la passió del més abraonat dels

patriotes. Estimo Palafrugell i estimo Catalunya i és per això que avui em trobo aquí, davant de vosaltres, demanant que participeu de forma massiva i compromesa a les eleccions que tenim just a la cantonada. Entenc que aquestes eleccions seran el desllorigador de la situació en què avui ens trobem. No ens ha de fer por votar. Ans el contrari, és la nostra manera de triar el camí que volem per al nostre país i per a la nostra gent.

Vicens Vives, autor de consens en la nostra historiografia nacional, i que amb tots els matisos necessaris és qui millor ha explicat l'essència d'allò que som i volem ser, escriu al seu llibre més popular *Noticia de Catalunya*: "El primer ressort de la psicologia catalana no és la raó, com en els francesos; la metafísica, com ens els alemanys; l'empirisme, com en els anglesos; la intel·ligència, com en els italians. A Catalunya el mòbil primari és la voluntat d'ésser." La voluntat d'ésser passa per ésser un país amb tots els ets i uts. De triar la nostra manera de relacionar-nos amb Espanya, amb Europa, amb el món. No en tingueu dubte, serem allò que volem ser, i aquestes eleccions són el principi necessari per a l'elecció. Tots plegats hem de ser respectuosos amb el resultat i treballar a partir de la conformació de país que en surti. La nostra responsabilitat com

a ciutadà és la de participar a les eleccions que se'ns convoca i exigir als nostres responsables polítics el compromís de defugir tacticismes i apostar per les estratègies de defensa de les persones en tots els àmbits possibles. Si bé és cert que el desprestigi de la política és difícil d'aturar, a causa dels casos de corrupció que assolien en major o menor mesura la gran majoria de partits, no és menys cert que l'única sortida possible de l'entrellat en què ens trobem serà a partir de la política.

Una de les virtuts de Catalunya és el diàleg i la unitat d'acció. Si ara us miro, a tots els que sou aquí, hi veig la diversitat d'estils i la confluència d'idees, de models, d'ideologies. Hi veig també una devoció inequívoca per al país. I no cal dir que això ens omple d'esperances i expectatives.

Avui cal homenatjar tots els catalans i catalanes que han defensat la personalitat pròpia de Catalunya, no tan sols l'11 de setembre de 1714, sinó tots els qui ho han fet a tot el llarg de la nostra història. Una història difícil, amb embats fortíssims que buscaven la nostra anihilació com a col·lectivitat diferenciada, com a nació. Els intents de recentralització d'Espanya han consistit sempre sobretot en uniformitzar Catalunya, en bandejar la nostra llengua, en menysprear-la. N'hem vist

intents de tota mena. Aquestes atzagaiades no busquen altra cosa que menyscar el país, minar la nostra cohesió social. No se n'han sortit fins ara i no se'n sortiran en un futur. La nostra obstinació nacional és forta, s'arrela en profunditat i extensió. Volem avançar cap a un país més lliure, més honest, més just i solidari.

Enguany vull acabar el meu parlament amb els versos d'un poeta de València com a homenatge a una llengua que sí, que malgrat els despropòsits perversos que tramen en la seva contra, és comuna a tots els territoris que van de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó. Em refereixo al poeta Vicent Andrés Estellés, en uns versos en els quals reflexiona sobre l'ofici de poeta envers el seu país:

“Assumiràs la veu d'un poble,
i serà la veu del teu poble,
i seràs, per a sempre, poble,
i patiràs, i esperaràs,
i aniràs sempre entre la pols,
et seguiràs una polseguera.
I tindràs fam i tindràs set,
no podràs escriure els poemes
i callaràs tota la nit
mentre dormen les teues gents,
i tu sols estaràs despert,
i tu estaràs despert per tots. “

Visca Palafrugell! Visca Catalunya!